

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 269

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 aprilie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
286.	— Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Companiei Naționale a Imprimeriilor CORESI — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
313.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifare pentru serviciile de navigație aeriană, în ceea ce privește tariful național unitar de rută	6
625.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru aprobarea schemei transparente de ajutor de stat în domeniul capitalului de risc denumite „Schemă de ajutor de stat sub formă de capital de risc prin intermediul unuia sau mai multor fonduri de capital de risc, ca parte integrantă a implementării inițiativei JEREMIE în România”, aferentă domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul IMM la finanțare”, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, din cadrul Programului operațional sectorial pentru creșterea competitivității economice	7–12
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI		
	Hotărârea din 23 iunie 2009, definitivă la 23 septembrie 2009, în Cauza Paula Constantinescu împotriva României....	12–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2010 al Companiei Naționale a Imprimeriilor
CORESI — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Culturii
și Patrimoniului Național**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Companiei Naționale a Imprimeriilor CORESI — S.A., companie de interes național aflată sub autoritatea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale a Imprimeriilor CORESI — S.A. prevăzut la alin. (1) se aprobă de către Ministerul Culturii și Patrimoniului Național în 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale, înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale a Imprimeriilor CORESI — S.A. prevăzut la art. 1 alin. (1), reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Compania Națională a Imprimeriilor CORESI — S.A. poate efectua cheltuieli totale aferente veniturilor totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu excepția cheltuielilor de personal care nu pot fi depășite, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 5.000 lei.

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) intră sub incidența dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Contravenția prevăzută la art. 3 se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul culturii
și patrimoniului național,
Kelemen Hunor
Viceprim-ministru,
Markó Béla
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe
Vlădescu

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL
Compania Națională a Imprimeriilor CORESI — S.A.
Cod de identificare fiscală: RO 11648971

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2010

— mii lei —

		Indicatori	Nr. rd.	BVC 2010 Propuneri		
I		VENITURI TOTALE (rd. 2+10+15)	1	30.300,0		
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	30.300,0		
		a) din producția vândută	3	29.200,0		
		b) din venituri din vânzarea mărfurilor	4	—		
		c) din venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	—		
			c.1. subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	—	
			c.2. transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	—	
		d) producția de imobilizări	8	—		
	e) alte venituri din exploatare	9	1.100,0			
	2	Venituri financiare, din care:	10	—		
		a) din imobilizări financiare	11	—		
		b) din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	—		
		c) din dobânzi	13	—		
		d) alte venituri financiare	14	—		
	3	Venituri extraordinare	15	—		
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	30.090,0		
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	29.740,0		
		a) cheltuieli materiale	18	8.630,0		
		b) alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	4.800,0		
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	—		
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	12.192,0		
			d.1. cheltuieli cu salariile	22	8.670,0	
			d.2. cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	2.477,0	
				— cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	24	1.818,0
				— cheltuieli privind contribuția de asigurări pentru șomaj	25	44,0
				— cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	461,0
				— cheltuieli privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	154,0
				d.3. alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	1.045,0
				d.3.1) cheltuieli sociale prevăzute prin art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	175,0
			— tichete de creșă, cf. Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	—	
			— tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	150,0	
			d.3.2) tichete de masă	32	870,0	
			d.3.3) tichete de vacanță	33	—	
		e) cheltuieli cu plățile compensatorii cf. CMM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	—		
		f) cheltuieli cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	—		
g) cheltuieli cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	1.728,0				
h) cheltuieli cu prestațiile externe	37	1.530,0				

			Indicatori	Nr. rd.	BVC 2010 Propuneri
	i)		alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	860,0
			i.1. contract de mandat	39	80,3
			i.2. cheltuieli de protocol, din care:	40	4,2
			— tichete cadou potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	—
			i.3. cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:	42	40,0
			— tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	10,0
			— tichete cadou pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	10,0
			i.4. cheltuieli cu sponsorizarea	45	10,0
			i.5. cheltuieli cu taxa pentru activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	—
			i.6. cheltuieli cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47	—
		2		Cheltuieli financiare, din care:	48
a)	cheltuieli privind dobânzile		49	200,0	
b)	alte cheltuieli financiare		50	150,0	
3		Cheltuieli extraordinare	51	—	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	210,0	
IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	31,9	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	178,1	
	1	Rezerve legale	55	10,5	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	—	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	—	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	58	—	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	—	
	6	Profit contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 55, 56, 57, 58 și 59	60	167,6	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	16,8	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	83,8	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct. 1—8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	67,0	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	2.985,5	
	1	Surse proprii	65	1.598,0	
	2	Alocații de la buget	66	—	
	3		Credite bancare	67	—
		a)	interne	68	—
		b)	externe	69	—
4		Alte surse	70	1.387,5	

		Indicatori	Nr. rd.	BVC 2010 Propuneri
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	2.985,5
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	72	2.985,5
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	—
		a) interne	74	—
		b) externe	75	—
VIII		REZERVE, din care:	76	3.833,9
	1	Rezerve legale	77	423,7
	2	Rezerve statutare	78	—
	3	Alte rezerve	79	3.410,2
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80	—
	1	Venituri totale	81	30.300,0
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	30.090,0
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	530
	4	Nr. mediu de salariați total	84	530
	5	Fond de salarii, din care:	85	8.670,0
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	8.610,0
		b) alte cheltuieli	87	60,0
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	1.353,8
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană) (rd. 81/84)	89	—
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (rd. 81/84 x ICP)	90	—
	9	* Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	91	616.600
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale) x 1000 = (rd. 16/rd. 1) x 1000	92	993,1
	11	Plăți restante	93	—
		a) prețuri curente	94	284,0
		b) prețuri comparabile	95	284,0
12	Creanțe restante	96	—	
	a) prețuri curente	97	1.431,0	
	b) prețuri comparabile	98	1.431,0	

* Rândul 91 — Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu a fost determinată prin raportarea producției fizice exprimate în CHTC 1/1 la total personal mediu.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifyare pentru serviciile de navigație aeriană, în ceea ce privește tariful național unitar de rută

Având în vedere prevederile art. 5, 8, 15 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifyare pentru serviciile de navigație aeriană,

în temeiul prevederilor art. 4 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate de România prin aderarea la Convenția internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și la Acordul multilateral privind tarifyarele de rută aeriană, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 4 pct. 4.23 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Proiectul bazei de cost și tariful național unitar de rută aferente serviciilor de navigație aeriană de rută furnizate în spațiul aerian național se elaborează anual de către Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, în colaborare cu ceilalți furnizori de servicii de navigație aeriană de rută certificați și/sau desemnați în condițiile legii, cu respectarea principiilor și cerințelor specifice din Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifyare pentru serviciile de navigație aeriană, precum și a celorlalte prevederi specifice din pachetul legislativ al „Cerului unic european”.

(2) În scopul elaborării proiectului bazei de cost prevăzut la alin. (1), până la data de 30 aprilie a fiecărui an, ceilalți furnizori de servicii de navigație aeriană de rută certificați și/sau desemnați în condițiile legii, precum și Autoritatea Aeronautică Civilă Română, în calitate de autoritate națională de supervizare, vor transmite Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA” informațiile referitoare la costurile eligibile proprii, în forma prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006.

Art. 2. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română, în calitate de autoritate națională de supervizare și acționând în baza împuternicirilor acordate unei asemenea autorități prin pachetul legislativ al „Cerului unic european”, supraveghează respectarea de către furnizorii de servicii de navigație aeriană de rută certificați și/sau desemnați în condițiile legii, la elaborarea proiectului bazei de cost și a tarifului național unitar de rută aferente serviciilor de navigație aeriană de rută furnizate în spațiul aerian național, a principiilor și cerințelor specifice din Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006, inclusiv includerea costurilor prevăzute la art. 5 alin. (2) din regulamentul.

Art. 3. — În calitate de coordonator al procesului de elaborare a bazei de cost, Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA” asigură:

a) informarea și consultarea utilizatorilor spațiului aerian național cu privire la proiectul bazei de cost și mecanismul de tarifyare, cu respectarea cerințelor și termenelor stabilite de comisia lărgită sau de alte organisme abilitate de Convenția internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și Acordul multilateral privind tarifyarele de rută aeriană, precum și a prevederilor specifice din Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006;

b) transmiterea către EUROCONTROL și Comisia Europeană a informațiilor cu privire la proiectul bazei de cost și

mecanismul de tarifyare, cu respectarea cerințelor și termenelor stabilite de comisia lărgită sau de alte organisme abilitate de Convenția internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și Acordul multilateral privind tarifyarele de rută aeriană, precum și a prevederilor specifice din Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006, pe bază de mandat aprobat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 4. — La consultările prevăzute la art. 3 lit. a) participă, împreună cu Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, atât Autoritatea Aeronautică Civilă Română, în calitate de autoritate națională de supervizare, cât și ceilalți furnizori de servicii de navigație aeriană prevăzuți la art. 1.

Art. 5. — (1) Mandatul prevăzut la art. 3 lit. b), având în anexă informațiile ce urmează să fie transmise EUROCONTROL, respectiv Comisiei Europene, se transmite de către Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA” către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, spre avizare, în calitate de autoritate națională de supervizare, precum și Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, spre aprobare, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru transmiterea respectivelor informații. În termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea mandatului la Autoritatea Aeronautică Civilă Română, aceasta transmite avizul solicitat către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și, în copie, către Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”.

(2) După primirea avizului Autorității Aeronautice Civile Române, mandatul prevăzut la alin. (1) se aprobă, în numele ministrului transporturilor și infrastructurii, de către secretarul de stat coordonator.

Art. 6. — După aprobarea de către EUROCONTROL, tariful național unitar de rută se publică în Publicația de Informare Aeronautică — AIP România, prin grija Autorității Aeronautice Civile Române.

Art. 7. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Direcția generală infrastructură și transport aerian, Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, precum și ceilalți furnizori de servicii de navigație aeriană prevăzuți la art. 1 vor lua măsurile necesare ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

București, 20 aprilie 2010.

Nr. 313.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN**pentru aprobarea schemei transparente de ajutor de stat în domeniul capitalului de risc denumite „Schemă de ajutor de stat sub formă de capital de risc prin intermediul unuia sau mai multor fonduri de capital de risc, ca parte integrantă a implementării inițiativei JEREMIE în România”, aferentă domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul IMM la finanțare”, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, din cadrul Programului operațional sectorial pentru creșterea competitivității economice**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, și ale Hotărârii Guvernului nr. 651/2006 privind aprobarea Politicii în domeniul ajutorului de stat pentru perioada 2006—2013,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă schema transparentă de ajutor de stat în domeniul capitalului de risc denumită „Schemă de ajutor de stat sub formă de capital de risc prin intermediul unuia sau mai multor fonduri de capital de risc, ca parte integrantă a implementării inițiativei JEREMIE în România”, aferentă domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul IMM la finanțare”,

axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, din cadrul Programului operațional sectorial pentru creșterea competitivității economice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Tudor Șerban,
secretar de stat

București, 7 aprilie 2010.
Nr. 625.

ANEXĂ

**SCHEMA TRANSPARENTĂ
de ajutor de stat în domeniul capitalului de risc****I. Prevederi generale**

Art. 1. — (1) Prezenta procedură instituie o schemă transparentă de ajutor de stat în domeniul capitalului de risc prin intermediul unuia sau mai multor fonduri de capital de risc (denumite în continuare *fonduri*), ca parte integrantă a implementării inițiativei JEREMIE în România, inclusiv:

- finanțarea și termenii acesteia;
- sectoare și activități neeligibile;
- intermediari financiari, fonduri și investitori în fonduri;
- investițiile fondurilor de capital de risc și beneficiarii investițiilor;
- criterii de evaluare a intermediarilor financiari.

(2) Autoritatea care administrează schema este Fondul European de Investiții (denumit în continuare *FEI*).

(3) Furnizor de ajutor de stat este Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prin Autoritatea de management al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”.

(4) Termenii și expresiile utilizate sunt definite în Acordul de finanțare dintre Guvernul României și Fondul European de Investiții privind programul JEREMIE în România, semnat la

București la 18 februarie 2008 (denumit în continuare *Acord de finanțare*), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 514/2008.

Art. 2. — Ajutoarele de stat prin fonduri de capital de risc în cadrul acestei scheme se vor acorda în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 214 din 9 august 2008, denumit în continuare *Reg. 800/2008*, și cu Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 436 din 28 iunie 2007.

Art. 3. — Inițiativa JEREMIE este un set de acțiuni coerente având ca obiectiv creșterea accesului la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii. În România, inițiativa JEREMIE este organizată prin intermediul FEI, acționând ca Fond de participare JEREMIE (denumit în continuare *FPJ*). Prin FPJ, FEI administrează fonduri puse la dispoziție de Fondul European de Dezvoltare Regională (denumit în continuare *FEDR*) pentru utilizare în scopul implementării inițiativei JEREMIE în România.

Art. 4. — În cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013 (denumit în continuare POS CCE), Guvernul României a fost de acord să pună la dispoziția FEI fonduri dedicate pentru implementarea inițiativei JEREMIE, cu respectarea art. 44(b)(i) din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999 (denumit în continuare Reg. 1.083/2006) și în conformitate cu Acordul de finanțare. Inițiativa JEREMIE este finanțată din POS CCE, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, domeniul major de intervenție 1.2 „Accesul IMM la finanțare”.

Art. 5. — Normele de aplicare a Reg. 1.083/2006 sunt stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1.828/2006 al Comisiei de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională, cu modificările și completările ulterioare (denumit în continuare Reg. 1.828/2006).

Art. 6. — (1) În cadrul schemei, bugetul alocat fondurilor de către FPJ va fi de 35 milioane euro (echivalent lei). Defalcarea estimativă pe ani este următoarea:

- 2010: 6 milioane euro;
- 2011: 19,5 milioane euro;
- 2012: 6 milioane euro;
- 2013: 3,5 milioane euro;

(2) Numărul estimat de beneficiari în cadrul schemei este de 20.

(3) Fondurile de capital de risc se constituie de către FPJ, după publicarea prezentei scheme în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 31 decembrie 2010 — estimativ.

(4) Prezenta schemă se aplică de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data de 31 decembrie 2013 (sau până la o dată ulterioară, în cazul în care aplicabilitatea Reg. 800/2008 va fi prelungită), în limita bugetului alocat.

Art. 7. — Investițiile FPJ în fonduri și investițiile inițiale ale fondurilor în întreprinderi mici și mijlocii pot fi realizate până la data de 31 decembrie 2013 (sau până la o dată ulterioară, în cazul în care aplicabilitatea Reg. 800/2008 va fi prelungită).

II. Sectoare și activități neeligibile

Art. 8. — În cadrul fondurilor de capital de risc, se acordă ajutoare întreprinderilor din toate sectoarele și pentru toate activitățile prevăzute în Codul CAEN Rev. 2 — NACE Rev. 2, cu excepția următoarelor:

- secțiunea A, Agricultură, silvicultură și pescuit;
- secțiunea B, Industria extractivă, numai codurile:
  - 05 Extracția cărbunelui superior și inferior;
  - 0892 Extracția turbei;
- secțiunea C, Industria prelucrătoare, numai codurile:
  - 10 Industria alimentară;
  - 12 Fabricarea produselor din tutun;
  - 24 Industria metalurgică;
  - 2051 Fabricarea explozivilor;
  - 206 Fabricarea fibrelor sintetice și artificiale;
  - 242 Producția de tuburi, țevi, profile tubulare și accesorii pentru acestea din oțel;

— 243 Fabricarea altor produse prin prelucrarea primară a oțelului;

— 2452 Turnarea oțelului;

— 254 Fabricarea armamentului și muniției;

— 301 Construcția de nave și bărci;

— 304 Fabricarea vehiculelor militare de luptă;

— 1101 Distilarea, rafinarea și mixarea băuturilor alcoolice;

— 1104 Fabricarea altor băuturi nedistilate, obținute prin fermentare;

• secțiunea F, numai codul 411, Dezvoltare (promovare) imobiliară;

• secțiunea L, Tranzacții imobiliare;

• secțiunea K, Intermedieri financiare și asigurări;

• secțiunea N, Activități de servicii administrative și activități de servicii suport;

• secțiunea O, Administrație publică și apărare; asigurări sociale din sistemul public;

• secțiunea R, Activități de spectacole, culturale și recreative;

• secțiunea T, Activități ale gospodăriilor private în calitate de angajator de personal casnic; activități ale gospodăriilor private de producere de bunuri și servicii destinate consumului propriu;

• secțiunea U, Activități ale organizațiilor și organismelor extrateritoriale.

De asemenea, în cadrul fondurilor de capital de risc nu se vor acorda ajutoare întreprinderilor cu activități în domeniile comercializării armelor și munițiilor, clonării umane și organismelor modificate genetic.

III. Definiții

Art. 9. — În sensul prezentei scheme următorii termeni se definesc astfel:

a) *ajutoare/ajutor de stat* înseamnă orice măsură care îndeplinește toate criteriile prevăzute la art. 87(1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

b) *întreprinderi mici și mijlocii* sau *IMM* sunt întreprinderile care respectă criteriile prevăzute în anexa I la Reg. 800/2008. În prezenta schemă microîntreprinderile sunt încadrate în categoria întreprinderilor mici;

c) *întreprindere aflată în dificultate*, în cazul în care beneficiarul este o întreprindere mică sau mijlocie, este întreprinderea care îndeplinește următoarele condiții:

(i) în cazul unei societăți cu răspundere limitată, atunci când mai mult de jumătate din capitalul social a dispărut, peste un sfert din acest capital fiind pierdut în ultimele 12 luni; sau

(ii) în cazul unei societăți în care cel puțin o parte dintre asociați răspund nelimitat pentru datoriile întreprinderii, atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu a dispărut, așa cum reiese din contabilitatea societății, peste un sfert din acest capital fiind pierdut în ultimele 12 luni; sau

(iii) indiferent de tipul societății, când respectiva întreprindere întrunește condițiile prevăzute de legislația națională privind procedura insolvenței;

(iv) o IMM cu o vechime de mai puțin de 3 ani nu se consideră a fi în dificultate în această perioadă în sensul prezentei scheme, cu excepția cazului în care îndeplinește condițiile prevăzute la pct. (iii);

d) *întreprindere-țintă* înseamnă o întreprindere în care un investitor sau un fond de investiții dorește să investească;

e) *intensitatea ajutorului* înseamnă valoarea ajutorului, exprimată ca procentaj din costurile eligibile. Ajutorul plătit în tranșe va fi actualizat la valoarea lui în momentul acordării. Rata

dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de referință aplicabilă la data acordării ajutorului. Toate sumele utilizate vor fi calculate înainte de aplicarea unor deduceri fiscale sau altor taxe. Intensitatea ajutorului se calculează pentru fiecare beneficiar;

f) *capital inițial (seed capital)* înseamnă finanțarea furnizată pentru a studia, evalua și dezvolta un concept inițial, înaintea fazei de lansare;

g) *capital de pornire (start-up capital)* înseamnă finanțarea acordată pentru dezvoltarea produsului și marketing inițial unor întreprinderi care nu și-au vândut produsul sau serviciul în mod comercial și care nu generează încă un profit;

h) *capital de extindere* înseamnă finanțarea acordată pentru dezvoltarea și extinderea unei întreprinderi, care poate sau nu să fi atins pragul de rentabilitate ori să genereze profit, în scopul creșterii capacității de producție, dezvoltării unei piețe sau a unui produs ori furnizării de fond de rulment suplimentar;

i) *capital de risc (risk capital)* înseamnă finanțarea acordată prin investiții de capital propriu și cvasicapital în întreprinderi aflate în stadii incipiente de dezvoltare (fază inițială, de pornire și de extindere);

j) *capital propriu (equity)* înseamnă participația deținută într-o întreprindere, reprezentată de acțiunile emise în favoarea investitorilor;

k) *cvasicapital (quasi-equity)* înseamnă instrumente financiare a căror profitabilitate pentru deținător este bazată în mod predominant pe profiturile sau pierderile întreprinderii-țintă de bază și care sunt negarantate în caz de neplată;

l) *fond de capital de risc (sau fond)* înseamnă un instrument financiar constituit sub diverse forme juridice conform țării de origine (de exemplu, societate comercială, parteneriat etc.), prin intermediul căruia unul sau mai mulți investitori acționează în mod concertat pentru a realiza investiții de capital de risc, acestea din urmă definite în Reg. 800/2008 ca „investiții de capital propriu și cvasicapital în întreprinderi aflate în stadii incipiente de dezvoltare (fază inițială — seed, de pornire — start-up și de extindere — expansion);

m) *intermediar financiar* înseamnă un administrator de fonduri de capital de risc care va fi selecționat de către FEI ca urmare a Apelului pentru expresii de interes JEREMIE pentru a implementa schema de capital de risc. În funcție de rezultatele procesului de selecție, vor fi selecționați unul sau mai mulți intermediari financiari, câte unul pentru fiecare fond care va fi înființat;

n) *investitor* înseamnă o persoană fizică sau juridică care se angajează să plaseze resurse financiare în IMM-uri prin intermediul fondului de capital de risc;

o) *zone asistate* înseamnă regiunile care pot beneficia de ajutoare regionale, astfel cum sunt stabilite în harta ajutoarelor regionale aprobată pentru statul membru în cauză pentru perioada 2007—2013.

IV. Intermediari financiari, investitori în fonduri și fonduri

Art. 10. — FEI va selecta intermediari financiari pentru gestionarea fondurilor aplicând Criteriile de evaluare ale POS CCE, aprobate de Comitetul de monitorizare al POS CCE, respectiv:

- relevanța proiectului;
- calitatea proiectului;
- maturitatea proiectului;
- capacitatea beneficiarului de implementare a proiectului;
- sustenabilitatea proiectului.

Art. 11. — În selectarea intermediarilor financiari, FEI respectă următoarele principii fundamentale:

- a) egalitate de șanse;
- b) nediscriminare;
- c) confidențialitate; și
- d) transparență.

Art. 12. — Conform criteriilor și principiilor la care se face referire în art. 10 și 11, FEI va evalua capacitatea intermediarilor financiari de a gestiona fonduri de capital de risc, gradul de îndeplinire a cerințelor specifice, și va evalua capacitatea acestora de a atrage surse private de finanțare.

Art. 13. — Costurile de management plătibile intermediarilor financiari selecționați vor fi stabilite în mod competitiv, conform prevederilor art. 43 din Reg. 1.828/2006.

Art. 14. — În conformitate cu art. 43 din Reg. 1.828/2006, intermediarii financiari vor înființa fondurile fie ca entități juridice noi, independente, fie ca blocuri separate de finanțare în cadrul acestora, supuse unor reguli de implementare specifice, cu precădere în ceea ce privește deschiderea de conturi separate, pentru a se distinge între resursele nou-investite, inclusiv cele puse la dispoziție de POS CCE, și resursele deja existente în cadrul intermediarului financiar.

Art. 15. — Intermediarii financiari vor administra fondurile pe baze comerciale. Pentru a garanta că fondurile de investiții vor fi administrate pe baze comerciale, participanții fiecărui fond de investiții vor încheia cu un administrator de fonduri profesionist un contract care să prevadă că remunerarea administratorului este corelată cu rezultatele obținute și să stabilească obiectivele fondului și calendarul investițiilor.

Art. 16. — Pentru fiecare fond:

a) fiecare intermediar financiar va atrage direct surse private de finanțare care să însumeze cel puțin 30% din capitalul total al fondului;

b) fondul va efectua cel puțin 70% din investițiile sale în IMM-uri sub formă de capital propriu sau cvasicapital.

Art. 17. — Investitorii privați sunt reprezentați în procesul de luare a deciziilor printr-un comitet consultativ sau printr-un comitet al investitorilor.

Art. 18. — Intermediarii financiari și investitorii unui fond vor semna acorduri operaționale în care se vor prevedea obiectivele fondului, calendarul investițiilor și alți termeni operaționali definiți prin Acordul de finanțare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 514/2008, precum și faptul că remunerarea intermediarului financiar este corelată cu rezultatele financiare ale fondului.

Art. 19. — În gestionarea fondului, fiecare intermediar financiar va utiliza cele mai bune practici și mijloace de control corespunzătoare caracterului public al FPJ, ținând cont, între altele, de liniile directe dezvoltate de Asociația Europeană a Capitalului de Risc (EVCA).

Art. 20. — Fiecare fond va exista până la înstrăinarea tuturor investițiilor în întreprinderi, dar nu mai mult de perioada fixată de FEI.

Art. 21. — Pentru a realiza o corespondență între cerința cheltuirii fondurilor puse la dispoziție de POS CCE până la sfârșitul anului 2015 și faptul că, în mod normal, un fond de capital de risc este creat pentru o durată de 10 ani, fondurile de capital de risc pot aplica un model asimetric de contribuții efective ale investitorilor. Mai precis, la fiecare cerere de plată din partea fondului cu ocazia realizării unei investiții într-o IMM sau a plății unor costuri de management ale fondului, FPJ va putea plăti direct către fond 100% din suma solicitată. Simultan,

investitorii privați vor plăti suma corespondentă participării lor la fond, de minimum 30%, într-un cont escrow purtător de dobândă. Sumele din contul escrow vor putea fi utilizate începând cu 1 ianuarie 2016 sau la o dată anterioară, în cazul în care plata efectivă a tuturor resurselor FPJ pentru investiții și costuri de management ale fondului se va fi finalizat înainte de 31 decembrie 2015. Detaliile privind plățile și contul escrow vor fi stabilite, dacă va fi cazul, în contractul operațional pe care FEL îl va semna cu fiecare intermediar financiar selecționat, conform prevederilor Acordului de finanțare.

Art. 22. — Se va asigura că interesele economice ale investitorilor publici și ale investitorilor privați, precum și riscurile asumate de cele două categorii de investitori vor fi aliniate pe durata existenței fondului. Investitorii publici și investitorii privați vor suporta riscurile investițiilor de la nivelul întreprinderilor-țintă în mod *pari passu* (nepreferențial), indiferent de originea fondurilor utilizate pentru efectuarea unei investiții.

Art. 23. — Distribuirea estimativă a veniturilor fiecărui fond se va face conform următorului mecanism:

a) în primul rând, 100% către investitori (proporțional cu interesele economice de la nivelul de bază al investiției în întreprinderi-țintă), până când aceștia vor fi primit venituri egale cu contribuțiile efectiv plătite de aceștia (fie direct către fond, fie în contul de escrow) până la data acestei distribuiri.

În cazul în care în urma distribuirii conform lit. a) rămân venituri nedistribuite:

b) în al doilea rând, 100% către toți investitorii (proporțional cu interesele economice de la nivelul de bază), până când fiecare investitor va fi primit o sumă egală cu o rată anuală cumulată de rentabilitate de 6% calculată pe baza contribuțiilor plătite de aceștia și încă nerestituite.

În cazul în care în urma distribuirii conform lit. b) rămân venituri nedistribuite:

c) în al treilea rând, 100% către intermediarul financiar, până când acesta va fi primit o sumă suplimentară egală cu 20% din totalul veniturilor preferențiale distribuite către investitori conform paragrafelor de mai sus.

În cazul în care în urma distribuirii conform lit. c) rămân venituri nedistribuite:

d) în al patrulea rând, 80% către investitori și 20% către intermediarul financiar.

V. Investițiile fondurilor de capital de risc și beneficiarii investițiilor

Art. 24. — Obiectivul fondurilor de capital de risc este dezvoltarea sectorului investițiilor de capital de risc din România.

Art. 25. — În cadrul fondurilor de capital de risc pot beneficia de investiții numai întreprinderile mici și mijlocii.

Art. 26. — Beneficiarii trebuie să fie înregistrați în România, să nu fie în stare de faliment ori lichidare, să nu aibă afacerile administrate de un judecător-sindic sau activitățile lor comerciale să fie suspendate ori să facă obiectul unui aranjament cu creditorii sau să fie într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege.

Art. 27. — Beneficiarii trebuie să își fi îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat (buget de stat, bugete speciale, bugete locale), în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 28. — Reprezentantul legal al beneficiarului trebuie să nu fi fost condamnat în ultimii 3 ani, prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru o faptă care a adus atingere

eticii profesionale sau pentru comiterea unei greșeli în materie profesională.

Art. 29. — Beneficiarii trebuie să nu fie obiect al unui ordin de recuperare în urma unei decizii anterioare a Comisiei Europene privind declararea unui ajutor de stat ca fiind ilegal și incompatibil cu piața comună sau, în cazul în care au făcut obiectul unei astfel de decizii, aceasta a fost deja executată și ajutorul a fost integral recuperat, inclusiv dobânda de recuperare aferentă.

Art. 30. — (1) În cadrul activităților prevăzute în statutul fiecărui beneficiar nu sunt prevăzute activități care se regăsesc în cuprinsul sectoarelor și activităților neeligibile, așa cum apar acestea la cap. II.

(2) Beneficiarii sunt numai cei care nu vor fi considerați „întreprinderi aflate în dificultate” în conformitate cu definiția din art. 9 lit. (c).

(3) Beneficiarul îndeplinește și alte condiții specificate în apelul de proiecte și anexele acestuia, care nu aduc atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

Art. 31. — Tranșele investițiilor care urmează să fie realizate de un fond de capital de risc nu depășesc 1,5 milioane euro per întreprindere-țintă, pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.

VI. Modalitatea de implementare a schemei

Art. 32. — (1) Fondurile de capital de risc vor investi resursele financiare puse la dispoziție de investitori în întreprinderi mici și mijlocii, prin mijloace specifice cum ar fi: constituirea de societăți comerciale, achiziția unei participații la capitalul social al unor societăți existente, majorarea capitalului social, cvasicapital etc.

(2) Investițiile se efectuează:

— pentru a studia, evalua și dezvolta un concept inițial, înaintea fazei de lansare („capital inițial”)

— pentru dezvoltarea produsului și marketing inițial, în cazul întreprinderilor care nu și-au vândut produsul sau serviciul în mod comercial și care nu generează încă un profit („capital de pornire”);

— pentru dezvoltarea și extinderea unei întreprinderi, care poate sau nu să fi atins pragul de rentabilitate ori să genereze profit, în scopul creșterii capacității de producție, dezvoltării unei piețe sau a unui produs ori furnizării de fond de rulment suplimentar („capital de extindere”).

(3) Întreprinderile-țintă vor fi identificate într-o primă fază de către intermediarii financiari pe baza criteriilor de eligibilitate stabilite în prezenta schemă și vor fi selecționate pe baza unui plan de afaceri viabil, în vederea dezvoltării activității în România, în urma unui proces de evaluare specific.

(4) Pentru a garanta că măsura privind capitalul de risc urmărește obținerea de profit, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) existența unui plan de afaceri pentru fiecare investiție, în vederea dezvoltării activității în România, cuprinzând detalii pentru dezvoltarea produsului, a vânzărilor și a profitabilității și care să stabilească viabilitatea *ex ante* a proiectului; acest plan de afaceri va trebui să conțină cel puțin elementele cuprinse în anexa nr. 1 la prezenta schemă — Plan de afaceri (elemente principale);

b) existența unei strategii de ieșire clare și realiste pentru fiecare investiție.

(5) Fiecare fond va păstra pe o perioadă limitată investiția într-o IMM. În acest timp, intermediarul financiar va monitoriza evoluția întreprinderii și va adăuga valoare acesteia, atât prin investirea de sume suplimentare în condițiile prezentei scheme,

în funcție de cerințele specifice de finanțare ale fiecărei întreprinderi, cât și prin participare la strategia și conducerea întreprinderii.

(6) După o perioadă de timp limitată, de obicei 5 ani, fondul înstrăinează investiția (cota de capital social etc.) unui terț, având ca obiectiv realizarea unui profit.

(7) Detalierea modalității de implementare a prezentei scheme de ajutor de stat se va face în cadrul apelului de proiecte, acesta fiind publicat pe site-ul FEI <http://www.eif.org> și pe site-ul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri <http://amposcce.minind.ro>

VII. Raportarea și monitorizarea

Art. 33. — Furnizorul de ajutor de stat va transmite Consiliului Concurenței o fișă de informații referitoare la prezenta schemă de ajutor de stat, în forma prevăzută în anexa III la Reg. 800/2008, în vederea transmiterii către Comisia Europeană în termen de 20 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei scheme. Aceste informații vor fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe site-ul Comisiei.

Art. 34. — În vederea asigurării transparenței și a unui control eficient al ajutoarelor de stat, furnizorul de ajutor de stat și autoritatea care administrează schema vor aplica prevederile art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, și vor transmite Consiliului Concurenței rapoarte anuale privind prezenta schemă de ajutor de stat, în vederea transmiterii acestora Comisiei Europene, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE și ale Regulamentului (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE. În acest sens se va lua în considerare declarația pe propria răspundere a întreprinderii-

ținută privind ajutoarele de stat, conform anexei nr. 2 la prezenta schemă.

Art. 35. — Schema de ajutor de stat va fi publicată integral pe site-ul furnizorului de ajutor de stat la adresa www.minind.ro și pe pagina autorității care administrează schema la adresa www.eif.org

Art. 36. — Furnizorul de ajutor de stat și autoritatea care administrează schema vor păstra evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat, inclusiv informații privind tipul de beneficiar, efectul stimulat și costurile eligibile.

Art. 37. — (1) Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun.

(2) Furnizorul are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzut de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național.

Art. 38. — Pe baza unei cereri scrise, furnizorul va transmite Comisiei Europene, prin Consiliul Concurenței, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor acestei scheme de ajutor de stat.

Art. 39. — Autoritatea care administrează schema are obligația de a pune la dispoziția furnizorului de ajutor de stat, în formatul și în termenul solicitat de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce cad în sarcina furnizorului conform prezentului capitol.

*ANEXA Nr. 1
la schemă*

Plan de afaceri (elemente principale)

1. **Rezumatul executiv** prezintă în mod sintetic conținutul întregului plan de afaceri.

2. **Istoricul întreprinderii** descrie evoluția întreprinderii de la crearea până la data planului de afaceri. În cazul investițiilor de capital inițial (*seed*) și de pornire (*start-up*), se va prezenta conceptul de bază al afacerii.

3. **Prezentarea echipei de conducere** care va asigura îndeplinirea indicatorilor prevăzuți în planul de afaceri se va axa pe experiența relevantă (comercială, operațională și de management), pe gradul de omogenitate și pe remunerarea și motivarea managerilor. În cazul în care echipa de conducere este incompletă, se vor include profilurile managerilor care urmează să fie recrutați.

4. **Produsele/Serviciile companiei** vor fi prezentate în mod sintetic, cu accent pe avantajele competitive, stadiul de dezvoltare și eventualele aspecte legate de înregistrarea mărcii/patentului de invenție.

5. **Analiza pieței și a concurenței** va include o estimare realistă a cererii pentru produsele/serviciile companiei, analiza competitorilor, prezentarea pieței și a perspectivelor acesteia, precum și descrierea barierelor de intrare pe piață, a canalelor

de distribuție, a potențialelor riscuri și a modalităților de a le face față.

6. **Strategia de comercializare a produselor/serviciilor** va fi definită în concordanță cu piața identificată și va include politica de distribuție națională/internațională, politica de preț, mijloacele de diferențiere a produselor/serviciilor, precum și politica de promovare și comunicare.

7. **Prognoza financiară**, bazată pe ipoteze justificate de analizele precedente, se va referi la următorii 3—5 ani ai companiei și va include contul de profit și pierdere, bilanțul și fluxul de numerar. În discuțiile cu fondurile de investiții se obișnuiește prezentarea mai multor variante/scenarii de prognoză.

8. **Necesarul de finanțare** va fi prezentat atât ca nivel, cât și ca structură (investiție de capital, credit etc.). Se vor detalia: utilizarea resurselor financiare, planificarea în timp, structura capitalului social înainte și după obținerea finanțării.

9. **Posibilitățile estimative de ieșire** a investitorului financiar din afacere, care constituie un criteriu important al unui fond în demararea unei investiții, vor fi prezentate pe scurt în planul de afaceri.

Declarație pe propria răspundere

Subsemnatul(a) ....., identificat(ă) cu B.I./C.I. seria ..... nr. ...., eliberat(ă) de ..... la data de....., cu domiciliul în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., în calitate de reprezentant legal al operatorului economic .....,

declar pe propria răspundere că activitățile pentru care solicit finanțarea fac/nu fac obiectul altui ajutor sau oricărui alt tip de subvenție în cadrul altor programe/subprograme cu finanțare publică legate de aceleași costuri eligibile — investiții de capital de risc.

DA NU

Dacă da:

Nr. crt.	Anul acordării ajutorului de stat	Instituția finanțatoare	Programul prin care s-a beneficiat de finanțare	Cuantumul ajutorului acordat (euro)

în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 214 din 9 august 2008.

Declar pe propria răspundere că toate informațiile furnizate și consemnate în prezenta declarație sunt corecte și complete și înțeleg că orice omisiune sau incorectitudine în prezentarea informațiilor este pedepsită conform legii.

Numele și prenumele

.....

Funcția

.....

Semnătura autorizată și ștampila solicitantului

.....

Data semnării

.....

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI**HOTĂRÂREA**

din 23 iunie 2009, definitivă la 23 septembrie 2009,

în Cauza Paula Constantinescu împotriva României

(Cererea nr. 28.976/03)

În Cauza Paula Constantinescu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura-Sandström, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Ann Power, judecători, și Stanley Naismith, grefier adjunct de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 2 iunie 2009, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 28.976/03) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, doamna Paula Constantinescu (*reclamanta*), a sesizat Curtea la data de 25 august 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 5 martie 2008 președintele Secției a treia a decis să îi comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile

art. 29 § 3 din Convenție, el a mai hotărât să se analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamanta s-a născut în anul 1921 și locuiește în București.

5. Printr-un contract încheiat la data de 6 decembrie 1949, reclamanta a cumpărat un bun imobil compus dintr-o construcție și un teren. Conform contractului, construcția avea următoarea structură: subsol, parter și două etaje.

6. În anul 1950, bunul menționat mai sus a fost naționalizat.

7. În cursul anului 1999, reclamanta a pornit o acțiune în revendicare împotriva Consiliului General București (*consiliul general*). A fost efectuată o expertiză în procedura în discuție. Expertul s-a deplasat la imobil în prezența reprezentanților reclamantei și ai consiliului general. În raportul de expertiză întocmit, expertul arăta că imobilul avea 3 niveluri, adică parter, etaj și mansardă, și că dimensiunile sale exterioare corespundeau cu cele care rezultau din planurile aferente contractului de vânzare-cumpărare din 1949.

8. Prin Decizia din data de 16 ianuarie 2001, Curtea de Apel București a admis acțiunea și a obligat consiliul general să îi restituie reclamantei bunul imobil (*bunul*) situat în municipiul București, str. Lipscani nr. 65 (fostul număr 67), la intersecția cu str. Hanul cu Tei, compus dintr-o clădire cu 3 niveluri, adică parter, etaj și mansardă, clădire identificată prin expertiză, precum și terenul situat sub construcție. În decizia sa, Curtea de Apel București, a reținut că naționalizarea bunului fusese ilegală.

9. Între timp, printr-un contract autentic încheiat la data de 21 martie 2001, Primăria Municipiului București a vândut unei societăți comerciale cu răspundere limitată etajul și mansarda bunului. Contractul avea ca temei legal Hotărârea Guvernului nr. 505/1998 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 389/1996 privind transmiterea unor spații comerciale aflate în administrarea consiliilor locale și a regiilor autonome către actualii deținători și pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a acesteia (paragraful 31 de mai jos). Reclamanta nu a avut cunoștință de încheierea acestui contract.

10. Decizia din data de 16 ianuarie 2001 a fost confirmată prin Decizia definitivă din data de 12 decembrie 2001 a Curții Supreme de Justiție, care a respins recursul formulat de consiliul general, care considera că naționalizarea bunului fusese legală.

11. Reclamanta s-a adresat în mai multe rânduri Primăriei Municipiului București în vederea executării deciziei în discuție.

12. Prin Adresa din data de 5 iunie 2003, Administrația Fondului Imobiliar (AFI), entitate subordonată consiliului general, a informat-o pe reclamantă că, potrivit arhivelor sale, adresa poștală a bunului era str. Lipscani nr. 63—65. Aceasta i-a precizat și că zona în care era situat bunul a făcut obiectul unor ample lucrări de consolidare și construcție de noi etaje începând cu anul 1970, astfel încât suprafețele și compartimentele inițiale ale bunurilor în discuție au cunoscut modificări. Referitor la situația juridică a bunului, AFI a precizat că subsolul și parterul bunului erau ocupate de o terță persoană în baza unui contract de închiriere și că o societate comercială deținea etajul clădirii, în baza unui contract de vânzare-cumpărare încheiat la data de 25 februarie 2000.

13. La data de 7 august 2003, reclamanta a solicitat primăriei să execute Decizia din data de 16 ianuarie 2001.

14. La data de 26 august 2003, primăria a informat-o că tocmai ceruse informații de la AFI pentru clarificarea situației juridice a bunului.

15. La data de 10 septembrie 2003, AFI a comunicat primăriei că nu este în măsură să identifice bunul, deoarece suprafețele reținute în expertiză erau diferite de cele existente în arhivele entității în discuție. AFI i-a mai semnalat primăriei că statul a fost cel care a suportat costurile lucrărilor realizate în zona respectivă.

16. La data de 1 octombrie 2003, primăria a transmis reclamantei răspunsul primit de la AFI și i-a recomandat să se adreseze unui executor judecătoresc în vederea executării deciziei.

17. Ulterior, reclamanta a adresat memoriile Parlamentului României, Avocatului Poporului și procurorului general al României, cerându-le asistența. Aceste memorii au fost transmise Primăriei Municipiului București.

18. În anul 2004, reclamanta a solicitat unui executor judecătoresc să înceapă executarea silită a hotărârii judecătorești în discuție.

19. La data de 26 aprilie 2004, executorul a întocmit un proces-verbal în care a constatat punerea în posesie a reclamantei. Această punere în posesie a fost pur formală, deoarece reprezentantul părții pârâte a fost absent, cheile bunului nu i-au fost predate reclamantei, iar accesul său în imobil nu a fost asigurat.

20. Reclamanta a reiterat cererile către primărie pentru executarea deciziei.

21. La data de 16 iunie 2004, primăria i-a reamintit că identificarea bunului nu era posibilă. În plus, ținând cont de Procesul-verbal din 26 aprilie 2004, aceasta a considerat că reclamanta se afla în posesia bunului.

22. Din Adresa din data de 30 august 2005 a Direcției impozite, furnizată atât de reclamantă, cât și de Guvern, reiese că în baza procesului-verbal menționat mai sus reclamanta achită impozite pentru acest bun.

23. În cursul anului 2005, reclamanta a sesizat Judecătoria Sectorului 3 București cu o acțiune în revendicare împotriva a 3 societăți comerciale ce ocupau bunul la data respectivă. Ea arăta că pârătele fie au încheiat în mod ilegal contracte de închiriere cu primăria, fie s-au instalat în imobil în lipsa oricărei autorizări în acest sens.

24. Între timp, Primăria Municipiului București a informat reclamanta că adresa poștală actuală a bunului era str. Lipscani nr. 63—65.

25. Pe de altă parte, la data de 21 martie 2007, reclamanta a solicitat AFI să îi prezinte proiectele referitoare la consolidarea bunurilor din zonă începând cu anul 1970. La data de 27 martie 2007, AFI a informat-o că nu dispune de astfel de proiecte și că nu este în măsură să precizeze dacă bunul reclamantei fusese reevaluat ca urmare a realizării acestor proiecte.

26. Prin Sentința rămasă definitivă din data de 28 mai 2007, judecătoria a admis acțiunea introdusă în anul 2005 și a dispus ca cele 3 societăți în discuție să îi restituie reclamantei bunul. Instanța a constatat că, deși la data de 26 aprilie 2004 a fost întocmit un proces-verbal de punere în posesie, reclamanta nu avea totuși posesia bunului său, care era ocupat de pârâte.

27. La cererea reclamantei, sentința a fost învestită cu formulă executorie. În anul 2008, reclamanta s-a adresat executorului judecătoresc în vederea executării sentinței respective.

28. La data de 11 martie 2008, executorul a pus-o efectiv pe reclamantă în posesia parterului imobilului.

29. Prin Adresa din data de 7 iunie 2008, AFI a informat Guvernul, ca răspuns la cererea sa de informații, că, potrivit arhivelor sale, adresa bunului era str. Lipscani nr. 63—65. De asemenea, aceasta a precizat că, având în vedere că statul suportase costurile de consolidare a bunului și de construire a noilor etaje, etajul bunului și mansarda au fost vândute în baza Hotărârii Guvernului nr. 505/1998. Prin aceeași adresă, AFI s-a considerat exonerată de orice răspundere față de reclamantă, având în vedere Procesul-verbal din 26 aprilie 2004, care se referea, după părerea sa, tocmai la executarea Deciziei din data de 16 ianuarie 2001.

30. La data de 13 iunie 2008, Primăria Municipiului București a transmis Guvernului, tot ca răspuns la o solicitare de informații, o adresă în care susținea că executarea deciziei în discuție a fost împiedicată de imposibilitatea identificării bunului. Ca și AFI, primăria a considerat că reclamanta a fost pusă în posesia bunului la data de 26 aprilie 2004.

II. Dreptul intern pertinent

31. Hotărârea Guvernului nr. 505/1998 (*Hotărârea nr. 505/1998*), în vigoare la data evenimentelor, reglementa procedura de vânzare a spațiilor comerciale construite din fonduri publice.

32. Prevederile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 (*Legea nr. 10/2001*) sunt descrise, printre multe altele, în cauzele *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, § 23, CEDO 2005-VII) și *Tudor împotriva României* (nr. 29.035/05, §§ 15—20, 17 ianuarie 2008).

ÎN DREPT

I. Asupra obiectului litigiului

33. În formularul său de cerere trimis Curții la data de 25 august 2003, reclamanta a arătat că în anul 1950 statul a naționalizat „bunul [său] imobil situat în București, în str. Lipscani nr. 65 (fostul nr. 67), la intersecția cu strada Hanul cu Tei, compus din parter, etaj și mansardă”.

34. Prin Scrisoarea din data de 16 octombrie 2003, reclamanta a adus la cunoștința Curții răspunsul din 5 iunie 2003 primit de la AFI la cererea sa de informații (paragraful 12 de mai sus).

35. Prin Scrisoarea din 17 decembrie 2003, reclamanta a reamintit că Curtea de Apel București obligase consiliul general să îi restituie bunul compus din „parter, etaj și mansardă, precum și terenul situat sub construcție”.

36. La data de 19 octombrie 2005, reclamanta a prezentat demersurile întreprinse pe lângă primărie în vederea restituirii bunului „compus din parter, etaj și mansardă”.

37. Prin Scrisoarea din 18 aprilie 2008, reclamanta a informat Curtea despre faptul că tocmai intrase în posesia parterului clădirii la data de 11 martie 2008. Prin aceeași scrisoare, ea a comunicat următoarele:

„Restituirea [subsolului] și a mansardei nu a fost soluționată nici de instanțele române, nici de Primăria București. [Aceasta] a fost notificată în termenul prevăzut de lege. Dosarul întemeiat

pe Legea nr. 10/2001 a fost înregistrat (...) la data de 18 iulie 2001 la Primăria București.”

38. În observațiile sale prezentate la data de 19 august 2008 ca răspuns la cele ale Guvernului, reclamanta a reiterat faptul că nu a fost pusă în posesia „subsolului, etajului și mansardei”. Ea a prezentat în anexă la observații o adresă din data de 24 februarie 2006 prin care primăria îi răspundea la cererea sa de informații din data de 2 februarie 2006 cu privire la subsolul bunului. Conform adresei respective, acest spațiu fusese închiriat în anul 1977 unei asociații și în prezent era ocupat de o societate comercială în lipsa unui contract. Prin aceeași scrisoare, primăria informa reclamanta despre faptul că se afla pe rol o procedură judiciară având ca obiect rezilierea contractului de închiriere al asociației și expulzarea ocupanților.

39. Curtea constată că, prin Decizia din data de 16 ianuarie 2001, Curtea de Apel București a obligat consiliul general să îi restituie reclamantei clădirea cu 3 niveluri, adică parter, etaj și mansardă, clădire identificată prin expertiză, precum și terenul situat sub construcție. De asemenea, ea observă că expertiza efectuată în procedura respectivă și pe care curtea de apel și-a întemeiat soluția preciza că această clădire avea structura menționată mai sus. Mai mult chiar, expertiza din luna august 2008 transmisă de reclamantă în anexă la cererea sa de satisfacție echitabilă a reținut aceeași structură (paragraful 58 de mai jos).

40. În orice caz, abia la data de 18 aprilie 2008, adică după data la care cererea sa a fost comunicată Guvernului, reclamanta s-a plâns pentru prima oară de nerestituirea subsolului.

41. Curtea reamintește că a hotărât deja că nu este cazul să statueze asupra capetelor de cerere ce nu au fost invocate decât după comunicarea plângerii către guvernul pârât (*Vigovskyy împotriva Ucrainei*, nr. 42.318/02, § 14, 20 decembrie 2005; *Dreptu împotriva României*, nr. 19.835/03, §§ 28 și 29, 13 noiembrie 2008). Pe de altă parte, ea nu poate specula asupra soluției procedurii judiciare referitoare la subsolul clădirii (paragraful 38 de mai sus).

42. Având în vedere cele de mai sus, analiza Curții va fi, așadar, limitată la pretensele încălcări referitoare la bunul descris în Decizia din data de 16 ianuarie 2001 a Curții de Apel București (paragraful 8 de mai sus).

43. În măsura în care reclamanta înțelege să se plângă în fața sa de nerestituirea subsolului bunului, Curtea consideră că reclamanta are posibilitatea de a o sesiza, dacă este cazul, cu o nouă cerere.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1

44. Reclamanta susține că neexecutarea Deciziei din data de 16 ianuarie 2001 i-a încălcat dreptul de acces la o instanță, astfel cum este prevăzut de art. 6 § 1 din Convenție, precum și dreptul la respectarea bunurilor sale, astfel cum este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Articolele invocate prevăd următoarele:

Articolul 6 § 1

„Orice persoană are dreptul la judecarea (...) cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...)”

Articolul 1 din Protocolul nr. 1

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât

pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

45. Curtea consideră că aceste capete de cerere nu sunt vădit neîntemeiate în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Ea constată că nu este incident niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, acestea trebuie declarate admisibile.

B. Asupra fondului

46. Guvernul consideră că autoritățile au făcut eforturi în vederea executării Deciziei din data de 16 ianuarie 2001, dar că acestea au întâmpinat dificultăți în identificarea bunului. Guvernul mai observă că reclamanta a fost pusă în posesia parterului bunului la data de 11 martie 2008.

47. Reclamanta reiterează faptul că a recuperat posesia parterului bunului la data de 11 martie 2008. Ea arată, totuși, că nu a primit subsolul, primul etaj și mansarda. Referitor la subsol, ea prezintă scrisoarea primăriei din data de 24 februarie 2006 (paragraful 38 de mai sus). În ceea ce privește etajul și mansarda, reclamanta atrage atenția asupra faptului că primăria a vândut aceste spații la data de 21 martie 2001 unei societăți comerciale. Ea furnizează copia contractului de vânzare-cumpărare și precizează că primăria i-a comunicat această copie la data de 20 ianuarie 2006, după numeroase demersuri ale sale pe lângă această instituție. Reclamanta arată, de asemenea, că bunul a fost dintotdeauna prevăzut cu un subsol, a cărui proprietară este.

48. Curtea reamintește că executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de la ce instanță ar emana, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul art. 6 din Convenție (*Hornsby împotriva Greciei*, 19 martie 1997, § 40, *Culegere de hotărâri și decizii* 1997-II; *Immobiliare Saffi împotriva Italiei* [MC], nr. 22.774/93, § 63, CEDO 1999-V). Atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești și omit să o facă, această inactivitate angajează răspunderea statului conform art. 6 § 1 din Convenție (*Scollo împotriva Italiei*, Hotărârea din 28 septembrie 1995, § 44, seria A nr. 315C).

49. În speță, Curtea observă că, prin Decizia din data de 16 ianuarie 2001 a Curții de Apel București, consiliul general a fost obligat să îi restituie reclamantei un bun imobil. Partea interesată avea, așadar, un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1.

50. Or, până în prezent, reclamanta nu a recuperat decât posesia unei părți din bunul respectiv (paragraful 28 de mai sus).

51. În măsura în care Guvernul consideră că autoritățile au avut dificultăți în identificarea bunului, Curtea reamintește că a fost efectuată o expertiză în procedura soluționată prin decizia în cauză. În acest scop, expertul s-a deplasat la locația imobilului în prezența reprezentanților părților (paragraful 7 de mai sus). În orice caz, din probele aflate la dosar nu rezultă că consiliul general ar fi formulat obiecțiuni împotriva raportului de expertiză astfel întocmit, nici că ar fi invocat în fața instanțelor naționale argumentul referitor la imposibilitatea sa de a identifica bunul. Abia în faza de executare a fost invocat acest motiv de către autoritățile administrative (paragrafele 15 și 16 de mai

sus). În aceste condiții, Curtea apreciază că a accepta un astfel de argument ar însemna să admită că, în cauza de față, administrația ar fi putut să se sustragă de la executarea unei decizii judecătorești invocând pur și simplu imposibilitatea sa de a identifica bunul (*Ioannidou-Mouzaka împotriva Greciei* nr. 75.898/01, § 33, 29 septembrie 2005; *Tăculescu și alții împotriva României* nr. 16.947/03, § 36, 1 aprilie 2008).

52. Pe de altă parte, Curtea nu ar putea nici să fie de acord cu afirmațiile autorităților administrative conform cărora reclamanta a fost pusă în posesia bunului la data de 26 aprilie 2004 (paragrafele 29 și 30 de mai sus). În această privință, ea constată contradicția dintre, pe de o parte, imposibilitatea de a identifica bunul și, pe de altă parte, punerea în posesie a reclamantei (paragrafele 19—21 de mai sus).

53. În ceea ce privește vânzarea de către autorități a etajului și a mansardei clădirii către o societate comercială, Curtea observă că contractul de vânzare-cumpărare dintre Primăria Municipiului București și societatea în cauză a fost încheiat la două luni după Decizia din data de 16 ianuarie 2001, care dispunea restituirea de către consiliul general a bunului către reclamantă și, în orice caz, în timp ce procedura judiciară în discuție era pe rol (paragrafele 8—10 de mai sus). Curtea reamintește în acest sens că, în calitatea sa de apărător al ordinii publice, statul avea o obligație morală de exemplu, a cărei respectare trebuia să o asigure prin organele sale investite cu misiunea de protejare a ordinii publice. Or, vânzarea bunului în litigiu după ce a fost obligat să îl restituie reclamantei înseamnă negarea activității instanțelor [vezi, *mutatis mutandis*, *Păduraru împotriva României* nr. 63.252/00, § 68, CEDO 2005-XII (extrase)].

54. Curtea a analizat în mai multe rânduri cauze ce aveau ca obiect neexecutarea unor hotărâri judecătorești și a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 (vezi, printre multe altele, *Sabin Popescu împotriva României* nr. 48.102/99, §§ 76 și 85, 2 martie 2004; *Dragne și alții împotriva României* nr. 78.047/01, §§ 29—30 și 41—43, 7 aprilie 2005; *Dragalina împotriva României* nr. 17.268/03, §§ 35—36, 14 octombrie 2008).

55. După ce a analizat toate elementele ce i-au fost supuse atenției, Curtea consideră că Guvernul nu a expus niciun fapt sau argument care să poată conduce la o altă concluzie în cazul de față. Ținând cont de jurisprudența sa în materie, Curtea apreciază că, în speță, statul, prin intermediul organelor sale specializate, nu a depus toate eforturile necesare pentru a pune în executare hotărârea judecătorească favorabilă reclamantei.

56. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

57. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

58. Reclamanta solicită restituirea în natură a întregului bun. Ea prezintă o expertiză din data de 6 august 2008 conform căreia valoarea de piață a părții bunului cu care nu a fost pusă în posesie este de 1.502.761 euro (EUR). Expertiza a reținut că bunul imobil este format dintr-o clădire cu 3 niveluri — parter,

etaj și mansardă — și din terenul situat sub construcție. Expertul a mai luat în considerare și suprafețele ce reieșeau din expertiza efectuată în procedura soluționată prin Decizia din data de 16 ianuarie 2001, din care a înlăturat suprafața care se afla deja în posesia reclamantei.

59. Reclamanta mai solicită și suma de 6.000 EUR ca daune morale.

60. Guvernul observă mai întâi că nici Decizia din data de 16 ianuarie 2001, nici expertiza prezentată de reclamantă în anexa la cererea sa de reparație echitabilă nu au făcut nicio mențiune cu privire la existența unui subsol al clădirii. Guvernul contestă și suprafețele reținute în expertiza reclamantei. Acesta depune la dosar o expertiză din luna iulie 2008 conform căreia valoarea bunului este de 727.101 EUR. Expertiza prezentată de Guvern ține cont de suprafețele ce rezultă din expertiza judiciară efectuată în speță și de faptul că reclamanta a recuperat posesia unei părți din bunul respectiv. De asemenea, ea se sprijină pe Adresa din data de 30 august 2005 a direcției finanțelor publice pentru a stabili suprafața de evaluat.

61. Guvernul consideră, de asemenea, că o eventuală hotărâre de condamnare ar putea constitui o reparație satisfăcătoare a prejudiciului moral pe care reclamanta pretinde

că l-a suferit. În plus, suma solicitată cu acest titlu de reclamantă este excesivă, după părerea sa.

62. Având în vedere circumstanțele speței, Curtea consideră că problema aplicării art. 41 din Convenție nu se află în stare de judecată. Prin urmare, ea trebuie rezervată, ținând cont de eventualitatea unui acord între statul pârât și reclamantă (art. 75 § 1 din Regulament).

B. Cheltuieli de judecată

63. Reclamanta solicită rambursarea cheltuielilor de judecată, însă fără a le cuantifica și fără a preciza dacă este vorba de cheltuieli efectuate în fața instanțelor interne sau pentru prezentarea cererii în fața Curții.

64. Guvernul invită Curtea să respingă această cerere.

65. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil. În speță, ținând cont de faptul că reclamanta nici nu și-a cuantificat și nici nu și-a justificat cheltuielile de judecată a căror rambursare o solicită, Curtea hotărăște să nu îi acorde nicio sumă în acest sens (*Cumpănă și Mazăre împotriva României* [MC] nr. 33.348/96, §§ 133 și 134, CEDO 2004-XI).

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1;

3. hotărăște că problema aplicării art. 41 din Convenție nu se află în stare de judecată; prin urmare:

a) o rezervă în ceea ce privește prejudiciul material și moral;

b) invită Guvernul și reclamanta să îi adreseze în scris, în termenul de 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri conform art. 44 § 2 din Convenție, observațiile lor cu privire la această chestiune și, în special, să îi aducă la cunoștință orice acord la care ar putea ajunge;

c) rezervă procedura ulterioară și îi delegă președintelui camerei sarcina de a o fixa în caz de nevoie;

4. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 23 iunie 2009, conform art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Stanley Naismith,
grefier adjunct de secție

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

